

Tato diplomová práce se zabývá tvorbou literárních autorek evropského raného a vrcholného středověku, zejména pak čtyřmi spisovatelkami, tvořícími v období od poloviny 9. do počátku 13. století na území západní Evropy.

I když ve středověku psalo mnohem více mužů než žen, výjimečné osobnosti, které ovlivnily svět literatury, se nacházely i mezi ženami. V této práci prezentované dámy dokládají svojí tvorbou literární vývoj ve středověku obecně, ale zároveň vždy stojí na počátku něčeho nového. Jsou jimi Dhuoda, nešťastná manželka šlechtice, řeholnice Hrotsvita z Gandersheimu, abatyše Hildegarda z Bingen, a nakonec sebevědomá autorka z královského dvora, Marie de France.

Dhuoda v polovině 9. století svým spisem *Liber manualis* vytvořila jedinečné didakticko-pedagogické dílo, nejstarší „ve Francii“ napsaný spisu o výchově.³⁷⁵ Hrotsvita psala obdobně jako její současníci legendy a historickou epiku, ale nadto vytvořila první dramata křesťanského světa.³⁷⁶ Hildegarda z Bingen svojí tvorbou reprezentuje přelomovou epochu 12. století, ale její dílo svou obsáhlostí a rozsahem nemá ve své době obdoby. Poslední, Marie de France, je reprezentantkou dvorské kultury, ale jako zakladatelka nového literárního žánru, veršované povídky, nedbala na dobové konvence.

Práce se sestává ze stručného biografického představení autorek a následné analýzy jejich literárních děl. Analytická část práce se zaměřuje zejména na otázky, co autorka ve své době představuje, jaká si vybírala témata a z jakého důvodu, zda je forma jejich děl na svou dobu typická či netypická, a v čem případně tkví tato specifická. Zajímá se také o to, jak byla tvorba autorek vnímána ve své době a jaký měla ohlas do budoucna.